

Vajna Ádám

A független Szlovénia első tavasza

Virágcsináló délután köszönt be Jeruzsálem lankáira,
A lejtőfejlődés megáll egy percre, világot vajúdik a közigazgatás,
Amíg a maribori presszóban elhervad a mézillatú kocsmárosné.
Szerelmeit felejtí az első szuverén szlovén tavasz,
Ez a széllal szemben fújt szappanbuborék a délutáni naplementében.

Az utcán kocsik szaladnak ló nélkül,
Egyikükben zsenge államtitkár terpeszkedik, kezében a nappal.
A napot egy kisleánynak odadom', odadom',
És örökké szeretőmül fogadom, fogadom,
Énekli szlovénül, ahogy eltűnik a dolenjskai dombok keblében.

A presszóablakon kaukázusi méh száll be,
Virágport keres a visszaváltós rekeszek malátaillatában.
Itt érik a kocsmárosnét is a lemenő nap utolsó sugarai,
De a melléhez szorított sörösüvegek zörgésében már hallani,
Ahogy a žaleci komlóültetvényeken nyargalász a nyugati szél.

Oculus Artificialis Teledioptricus 2.0: Re:mbrandt